

[Arbejdsministeren]

ingen, der ville kunne forstå retfærdigheden i, at nogle kan få 60.000 kr. for at gå på en uddannelsesinstitution, hvorimod andre, der er i gang med den samme uddannelse, kun kan få nogle få tusinde kroner samt nogle dyre banklån. Derfor må bestræbelserne ikke gå ud på at løse uddannelsesstøtteproblemerne via arbejdsløshedsforsikringslovgivningen. Det har ikke noget med hinanden at gøre. Men man må fremme bestræbelserne på at give en bedre uddannelsesstøtte i det hele taget. Vi er bange for, at dette forslag vil betyde en forvridning såvel i forhold til arbejdsløshedsforsikringsordningen som i forhold til uddannelsesstøtteordningerne.

Regeringen kan være enig med forslagsstillerne i, at der er 60-67-årige, der vil ønske at forlade arbejdsmarkedet, hvis de er økonomisk sikrede. Regeringen finder imidlertid, at kommunisternes forslag ikke er særlig heldigt, idet man vil prøve at løse efterlønsproblemet via arbejdsløshedsdagpenge. Det er i det hele taget vores opfattelse, at man ikke skal prøve at løse alle mulige andre problemer end arbejdsløshedsproblemet via arbejdsløshedsdagpenge, fordi det også her må være en forudsætning, at de, der oppebærer arbejdsløshedsdagpenge, er til rådighed for arbejdsmarkedet på den måde, jeg skitserede før, nemlig at de er arbejdssøgende og i givet fald parat til at overtage anvist arbejde.

Det vil efter vores opfattelse være langt mere regulært at gennemføre en egentlig efterlønsordning, som gør det muligt for såvel ældre arbejdsløse som ældre i arbejde at forlade arbejdsmarkedet, før de har nået pensionsalderen – og med en bedre økonomisk dækning end en førtidig folkepension. Jeg har bl. a. med henblik på at få et hurtigt forslag om en sådan efterlønsordning for et par dage siden nedsat et udvalg.

Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at der er en række tekniske selvmodsigelser i kommunisternes forslag om både at ophæve varighedsbegrænsningerne og gennemføre det særlige forslag om de 60-67-årige. En af konsekvenserne er bl. a., hvis man ophæver 78 dages reglen, som kommunisterne foreslår i et af punkterne, at når man bliver 60 år, skal man ikke gå til kontrol, før man bliver 67 år, men når man så bliver 67 år, så skal man stadig væk have dagpenge, men nu skal man pludselig til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, dvs. at man altså, når man er

over 67 år, igen skal til at gå til kontrol. Det er vanskeligt at forestille sig, at nogen vil kunne administrere en sådan ordning i praksis. Men det er da også mit håb og min forventning, at den ikke bliver gennemført i praksis.

Jeg vil sammenfattende sige, at vi erkender, at dette er et fantastisk alvorligt problemkompleks. Vi kan også forstå mange af intentionerne i forslaget, og en række af disse intentioner vil vi prøve at gennemføre i vore egne forslag, men vi mener ikke, at kommunisterne har haft en heldig hånd ved udformningen af de praktiske midler til realiseringen af disse målsætninger.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg skal ikke gøre denne debat lang, men på socialdemokratiets vegne give opbakning omkring de synspunkter, som arbejdsministeren er kommet med, og så måske indskyde, at på baggrund af det meget fyldestgørende samråd og de mange svar, vi fik på de spørgsmål, der blev rejst, så havde det mest rigtige måske været, at DKP trak forslaget, så vi havde fået diskussionen på et noget senere tidspunkt. Der er ingen tvivl om, at der er rørt ved nogle problemer, som der skal arbejdes med, men det er nok lidt malplaceret, at diskussionen finder sted i dag, og derfor synes jeg rent faktisk, at den er overflødig. Arbejdsministeren har sagt, at der er sat bestræbelser i gang for at klare problemerne, og jeg mener, at den måde, arbejdsministeren mener de kan løses på, vil være mere dækkende end den måde, DKP foreslår.

Lawaetz (FP):

Vores nye arbejdsminister var jo morsom i dag med grammofonpladesnakken. Nu vil jeg sige, at det at producere longplayingplader, det tror jeg nok vi har lært af socialdemokratiet. Vi er i hvert fald glade for, at en longplayingplade, der begynder med ø, midlertidig er taget af grammofonen.

For at blive i grammofonsproget, så har vi måske en anden plade: arbejdsformidlingen er blevet til et stort og kostbart apparat, og der er i og for sig fra alle sider rettet kritik imod det. Jeg vil gerne sige, at den kritik, der er rettet imod det, er ikke en kritik mod de mennesker, der er ansat i arbejdsformidlin-